

בבית הכנסת "אהבת התורה - איש מצליח"
רחוב הרב עוזיאל 43 ב"ב.

שיעורו של מרן ראש הישיבה
רבנו מאיר מאזוז זצוק"ל

בית נאמן

יום חמישי י"א באלול התשס"ח, יום שני י"ג באלול התשע"ד

נושאי השיעור:

סליחות, מרן רבנו יוסף חיים זצוק"ל

א. פיוט "בן אדם מה לך נרדם". ב. בדברים קטנים שתעשה תגן על כולם. ג. כל לשון "שעה" יש אחריה למ"ד. ד. תתקן משהו קטן כאן, למעלה זה דבר ענק. ה. מרן גאון עוזנו רבנו יוסף חיים זצוק"ל. ו. ספר 'בן איש חי' ושאר ספריו. פסיקותיו והנהגותיו. ז. ביאור מאמר חז"ל: קיפל הקב"ה את כל ארץ ישראל תחת יעקב אבינו. ח. איזו אורה צריכה להיות בבית בשבת? ט. פיוט הקטורת. י. "בחכמתו הנפלאה סידר רבנו יוסף חיים ע"ה תיקונים כמעט לכל העבירות". יא. 'בן איש חי' סגולה לרפואה.

נושאי ההערות:

א. קרן חתנים - אור שמח. ב. היכן ששמרו על ספר התורה, התורה שמרה עליהם. ג. הספרים הקטנים והמתוקים של מרן החיד"א ע"ה. ד. רמז בפסוק "נתן תתן לו ולא ירע לבבך בתתן לו, כי בגלל הדבר הזה" לברכות שמתברך הנותן צדקה והמפייס את העני. ה. הגאון רבי שלום לופס זצ"ל.

כל התנ"ך פתוח לפניהם

א. ¹יש הרבה מאד פיוטים [לפני הסליחות]: "ישן אל תרדם", "יעירוני רעיוני", לא קוראים אותם ויש להם מנגינה מאד יפה. ויש גם כן פיוט "מלכי עולם בורא", בתוספת תמיד התחילו בזה, והיום הלואי שנתחיל "אשרי יושבי ביתך"... נפרש רק את הפיוט "בן אדם מה לך נרדם", שני הקטעים הראשונים בלבד. צריכים לזכור שפעם כשהיו כותבים שירים, היה להם התנ"ך פתוח מול העיניים, כולו פתוח ככה. תתארו לכם, משהו פעם נכנס לבית התפוצות? (אני הייתי שם פעם אחת בחול המועד פסח לפני שנים רבות), אתה נכנס לשם, ובכניסה שמה יש ספר תורה בלוי (לא כשר), ופתוח כולו מ"בראשית" עד "לעיני כל ישראל". **ואצל**

1. דרשה זו נסמרה ע"י מרן רבנו הגדול זצ"ל ביום חמישי י"א באלול הרחמים התשס"ח בישיבת כסא רחמים - ישיבה גדולה, ובתחילת הדרשה נערכה הגרלה בין התורמים לקרן "אור שמח" [קרן פנימית המיועדת לפעולה לחתנים בישיבה]. וכך פתח מרן את דבריו: שקיעה בשבת חמשה ושנים, אז יש לנו לדבר עד שש עשרים ושנים [ואחר כך תפלת מנחה], שבע דקות יש לנו, לכן בתחילה נעשה הגרלה על אור שמח, ונפרש מלה או שנים על הסליחות, כל פעם נפרש קצת. **האמת אם הייתי מפרש את כל הסליחות, היינו צריכים מכאן עד השנה הבאה...** על כל מלה יש הרבה מאד דברים, שמועות, חידושים ששמעתי, הגהות, העולם לא יודעים כלום. העולם יודעים רק: מה כתוב באיש מצליח? "בכשיל וכליפות יהלומון" (תהלים ע"ד, ו')... הם לא יודעים כלום, מה נעשה להם? **[הערת המערכת: וכמה מפליא הדבר שבדיוק בשבוע זה יוצא לאורה ספר הסליחות "בית נאמן" ובו כל החידושים והביאורים והנוסחאות של רבנו בסליחות. לא תשבע עין מלאות, טעמו וראו].** קודם כל תביא את ההגרה. נאמר איזה דבר שמוסיף לנו זכות לפני ראש השנה. אור שמח זה גם קשור למה שכותבים בכתובות. סכום נ"ב אלף ותקנ"ה. מה הקשר? **אור שמח גימטריא תקנ"ה**. ומה זה תקנ"ה? **תקנה** גדולה תקנו בכסא רחמים [בקרן הזאת] שלא נצטרך לדפוק על דלתי נדיבים, "לרש אין כל", "לרש אין כל", זו ישיבה של עניים. לא אדוני! ברוך ה' **זו ישיבה של עשירים**. יש לנו למעלה את הקב"ה שנותן עצות בלב הבחורים, בלב המנהלים - יש מחזיק, יש למדן, יש תיקון כרת, יש פדיון נפש, ויש גם כן "אור שמח". שהבחור יהיה שמח, אתה יותר שמח ממי שיאמר "קיבלתי עשרה גרושים מפה וחמשה גרושים מפה", זה לא כואב? נעשה עכשיו את ההגרה. **[כאן אמרו למרן זצ"ל שיעורו של הגרלות, על מערכת סטריאו, ועל מיקסר, ועל ש"ס. ואמר רבנו:]** ועל מקרר, ועל מכונת כביסה, ועל בית... מערכת סטריאו? זה מה שיש לעשות? טוב, אז אני עושה הגרלה אחת, ורבי מיכאל [סגרון] אחד, ורבי פאל מאזוז (הגבוה) אחד. "טרף בקלפ" (יומא דף ט"ל ע"א). ככה אמרה המשנה טרף, "טרף נתן ליראי" (תהלים קי"א ה'). **[כאן הרים מרן את פתק ההגרה על מערכת סטריאו וראה שזכה תורם שאינו מהישיבה, ואמר רבנו:]** זה מבורך שהוא זכה, מאשר שהילדים יתעסקו בשטיות... רבי מיכאל, **[כאן עשו הגרלה על ש"ס וזכה בזה אברך מהישיבה ואמר רבנו:]** הוא מקבל ש"ס בינוני עוז והדר, נו, תבשרו אותו בשורה טובה. **[כאן נערכה ההגרה השלישית על מיקסר וזכה בה בחור מהישיבה שמשפחתו ביתאן, ואמר רבנו שבאותו שבוע הוא סגר וורט, ואמר רבנו:]** איפה כתוב שהוא חתן? המלה **ביתאן** גימטריא החתן ב"ה! הידיעה. מה הוא מקבל? מיקסר? טוב, שיעשה הרבה עוגיות בשביל כולם... 2. ומה כתוב שמה (מתוך עינים של חילוניים)? **"עם ישראל הלך לגלות ובידו ספר"**. זה מה שיש, וזו אמת לאמתה. **הספר הזה ליהא אותנו בכל הגלות**, עד שיש חכם אחד שאמר "הנה אנכי שולח מלאך לפניך לשמך בדרך" (שמות כ"ג, כ'). - ספר תורה זה המלאך, **הלך עם ישראל, איפה שהם שמרו על הספר, הספר שמר עליהם, ואיפה שהם עזבו אותו, נעזבו לאנחות**. אל תשאלו למה השואה התחילה מגרמניה, כי שמה עזבו את התורה. אל תשאלו למה האינקוויזיציה התחילה בספרד, כי לפני כן היה להם קצת קירוב הדעת עם הגוים. **שום דבר לא הולך בחנם**. הכל כמו שאתה שומר על הספר.

החכמים האלה לא רק ספר תורה פתוח, אלא כל התנ"ך פתוח, עד ה' אלוקיו עמו ויעל" (דברי הימים ב' ל"ו, כ"ג). הכל פתוח. כשרצו מקור, לא חיפשו אותו איפה הוא, אלא הוא זרם להם בגנים. **"בן אדם מה לך נרדם"**. איפה כתוב "מה לך נרדם"? ביונה (א, ו'). **"קום קרא"** זה גם כתוב ביונה, אבל בגלל החרוז צריך לסיים במלה אחרת - **"קום קרא בתחנונים"**. תקרא, אבל לא תצעק, כמו שאומר הרב החיד"א בספרים המתוקים שלו³, **כשאדם הולך לסליחות לא יצעק יותר מדאי, כי זה שמם סליחות ולא צעקות** (מורה באצבע ס' ח' אות רמ"ד). ואת זה הוא רמז פה **"קום קרא"**, כשאתה קורא סליחות אל תצעק כמה שיותר "ענגנו" אה, אה... היה אחד בימי **רבי ישועה בסיס** שהיה צועק "ענגנו" בקולי קולות. קרא לו הרב, אמר לו: תגיד לי, על מה אתה צועק? מה פירוש "ענגנו" והוא לא יודע כלום. אמר: הרב, אני יודע קצת צרפתית, וקצת ערבית מדוברת. יש לי פירוש יפה "עני - נו"... שלא יהיו עניים... **"נו"** בצרפתית פירושה [לא]. אמר לו הרב: איזה פירוש יפה, תבורך, כן יהי רצון... לכן הוא צועק "עני נו"... בשום פנים. אף עני לא יהיה...

"רחץ וטהר ואל תאחר"

ב. אבל לא זה העיקר, "קרא בתחנונים" - **תשבור את הלב**. אדם היה יכול לדעת לפני שנה שיפקד מאתנו בעוונות בחור כזה כמו **זמיר**?! אדם יכול לדעת לפני שנתיים שיהיה לנו בחור שבנסי נסים ניצול? אתה לא יכול לדעת כלום. לפני שנה משהו ידע **שהרב מרדכי אליהו** שהיה בריא כארזים בן פורת יוסף, רק ארבעה חדשים לפני שנפל למשכב בנו לו איזה משרד, איזה יופי איזה כבוד, ופתאום הוא חולה ככה. **אז תתפלל, אתה יכול למנוע את זה!** **"שפוך שיחה"** - תשפוך מהלב. **"דרוש סליחה"** - יש לנו הרבה עוונות, תדרוש עליהם שיחה, תבקש סליחה. **"מאדון האדונים"**. איפה כתוב שהקב"ה נקרא אדון האדונים? **"כי ה' אלקיכם הוא אלקי האלהים ואדוני האדונים, הא-ל הגדול הגבור והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שוחד"**, בפרשת עקב (דברים י, יז). **"רחץ וטהר"** איפה כתוב? **"אבי דבר גדול הנביא דבר אליך הלא**

3. אתם יודעים מה הם הספרים המתוקים שלו? הספרים הקטנים "מורה באצבע", "ציפור שמיר", "סנסן ליאיר", "שומר ישראל", "כף אחת", "קשר גודל", "יוסף בסדר". האשכנזים כל כך אוהבים אותם, אומרים החיד"א זה מעל הטבע, קוראים לספרים האלה "שבעת כוכבי לכת" - שבעה ספרים קטנים. והרב חקרי לב שהיה גאון עולם (האשכנזים קראו לו "השאת אריה של הספרדים"), אמר: אני מקנא ברב חיד"א לא בספרים הגדולים, גם אני חברתי, אלא **בספרים הקטנים והמתוקים האלה**.

4. הערת המערכת: הבחור מאיר זמיר היה בחור בישיבה, וטבע בעוה"ר בים כנרת בחודש ניסן התשס"ח, והיה לבו של מרן רבנו זצ"ל מר מאד עליו, ולזכרו יצא ספר "עט הזמיר" בהשתדלותו של מרן זצ"ל.

הדלקת נרות	מוצ"ש	ר"ת
י-ם:	18:33	19:44
ח"א:	18:50	19:46
חיפה:	18:40	19:46
ב"ש:	18:49	19:45

2

מזהה! אינ יותר יפה מזה בעולם. ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

קחו עמכם 'בן איש חי'

ז. ¹⁰ היום נדבר על הגאון רבי יוסף חיים, זה יום ההילולא שלו. הוא נולד בתקצ"ג ונפטר י"ג באלול תרס"ט. במשך חמשים שנה היה מגיד משרים בבבל, ולא מגיד משרים שיועד רק אגדה, אלא הכל יש בו, "איש שהכל בו" (סוטה דף מ"ז ע"ב). הלכה, אגדה, תיקונים על עבירות, ספרים וחיבורים בלי סוף. והיה דורש חמשים שנה תמימות - שלמות - מיום ליום מפטירת אביו. אביו נפטר ביום ט' באלול תרי"ט, י"ג באלול זה יום השבעה שלו, כל ימי השבעה אסור לבן לדבר דברי תורה, רק ביום השביעי בבוקר אחרי שעמדו המנחמים הוא יכול להגיד דברי תורה, ואז הוא דרש דרשה שלא שמעתה און, והוא היה אז בן עשרים ושש ולא ידעו כמה היה כוחו גדול בדרוש. ומי"ג באלול תרי"ט עד י"ג באלול תרס"ט - במשך יובל שנים שלמות! - היה כמעין המתגבר. ספרו המפורסם ביותר זה ספר 'בן איש חי'. הופיע בשנת תרנ"ח, אחת עשרה שנה לפני פטירתו. ואומרים שחיילים יהודים שהלכו למלחמת העולם הראשונה שאלו את רבי חיים מבריסק (רבי חיים מבריסק נפטר בתרע"ח, ומלחמת העולם הראשונה פרצה בתרע"ד¹¹). אמרו לו: אנחנו רוצים שיהיה לנו ספר שיהיה "צידה לדרך", שיחזק אותנו בהלכה ובמוסר וביראת שמים. אמר להם: תקחו בן איש חי! הגיע כבר בן איש חי לארצות אירופה, ואמר להם לקחת אתם, בן איש חי זה ספר טוב שמחזק אותם.

"רי"ח שדה אשר ברכו ה"

ח. יותר מאוחר היה הגאון רידב"ז - רבי דוד יעקב שהיה בצפת, ואז התפשט הספר יותר, ולא רק בן איש חי, אלא עוד כמה ספרים. והוא אמר שמספריו של רבי יוסף חיים מריחים ריח גן עדן. ויש רמז לזה, הפסוק אומר "וירח את ריח בגדיו ויברכהו, ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו ה" (בראשית כ"ז כ"ז). ריח ראשי תיבות רבי יוסף חיים, "שדה אשר ברכו ה" - רש"י אומר ריח של גן עדן. זה הספרים של בן איש חי, כל הספרים שחיבר, אם זה במשלים, אם זה במעשיות, אם זה בחידושי אגדה, אם זה דרושים, אם זה פרשת השבוע, אם זה בהלכות, אם זה שאלות ותשובות. כל מקום שחיבר שפך עליו אור מיוחד. ב"מאורות הדף היומי" כשיש דברי אגדה, כמה פעמים מצטטים דברי רבי יוסף חיים בבן יהודה. הוא נותן לאגדה פנים אחרות. שהדברים יהיו מובנים, יהיו טעמים, יהיו נעימים. לפעמים אדם קורא דברים ולא מבין אותם. הגמרא במגילה אומרת (דף כ"ט ע"א) "עתידין בתי כנסיות ובתי מדרשות שנמצאים בחוץ לארץ להיקבע בארץ ישראל". הם יעופו! איך זה? יש כמה בניינים של ישיבות, בתי כנסיות וכדומה באמריקה, בצרפת, באנגליה, יעשו כנפיים ויגיעו לארץ ישראל? רבי יוסף חיים אמר לא זו הכוונה, אלא הכוונה שהקדושה שבהם תיקבע בארץ ישראל. והוא מביא ראיה מרש"י בפרשת ויצא. רש"י אומר על הפסוק "הארץ אשר אתה שוכב עליה לך אתננה ולזרעך" (בראשית כ"ח, ג'). איך יתכן שארץ ישראל כולה זה רק "אשר אתה שוכב עליה"? כמה אדם יכול לשכב? ארבע אמות, שני מטרים? נגיד שיעקב אבינו היה קצת יותר ארוך, בסדר. זה מה שיתן לו ולזרעו! זה מה שיקח זרעו מארץ ישראל, ארבע מטרים? זה כלום. אלא מלמד - ככה רש"י אומר ע"פ חז"ל (חולין דף צ"א ע"ב) - שקיפל הקב"ה כל ארץ ישראל תחת ראשו של יעקב.

מיוחד במינו, פעם הרב עובדיה סופר (ואת זה הוא כותב בחלק השני, ראיתי אותו לפני חודש, הוא לא כתב את שמו, אבל זה ברור שזה הרב עובדיה), אמר: נכנסתי הביתה באחת עשרה וחצי, הייתי עייף סחוט, פתאום שמו לי ספר על השלחן, קראתי את הספר עד ארבע בבוקר, לא מש הספר ממני. (איך אני יודע שזה הרב עובדיה? אמר שם, אחד מגדולי הדור, ואחר כך אומר שהודיעו לו אברכים בטלפון, [כנראה] שמעו אותו בליון, הראשון, השני, השלישי, הרביעי. זה מה ששומעים אותו כל כך הרבה אברכים? הוא אומר שזה הרב עובדיה...) אז אדם שיקרא בספר שלו "העיתונאי השאלה והתשובה" חלק ראשון וחלק שני, אפשר לקחת אותו לשיעור של מוסר. יש עשרים דקות, תקרא סיפור אחד ותפנים אותו ותעביר אותו, יש שמה דברים כל כך יפים, ומה שאני מרגיש שרוב ככל הדברים מעשים שהיו.

[הערות המערכת. בספר העיתונאי חלק ב' כתב על התהודה שהייתה לספרו חלק ראשון, וסיפר שם (בעמ' 22) בין הדברים כדברים האלה: "בשבוע אחד קיבלתי שיחות טלפון מכמה אברכים חשובים, ובפניהם אותו סיפור על אחד ממוסקי הדור המפורסמים שסיפר בדרשתו: לילה אחד חזרתי הביתה מאוחר עייף. על השולחן בסלון היה מונח ספר צבעוני עם תמונה של עץ שגדל בתוך ים. כתוב עליו "העתונאי". דפדפתי, התחלתי לקרוא כמה מלים, ועד ארבע לפנות בוקר קראתי עד שסיימתי את כולו. זה ספר מוסר חשוב מאד, אני ממליץ לקרוא אותו". עד כאן. ומרן זצ"ל אומר על כרחך שהכוונה על מרן הרב עובדיה, כי מי זה אחד מגדולי הדור ששומעים אותו הרבה אברכים? אולם בבירור עם המחבר מתברר שהכוונה - לא פחות ולא יותר - על מרן רבנו הגדול זצ"ל בעצמו! ומרוב ענותנותו הטבעית והפשוטה, לא העלה על דעתו שכנשים אותו בתואר "אחד ממוסקי הדור המפורסמים". הבט וראה גדול ענותנותו הפשוטה אשר גרמה לרבים וטובים שלא הכירו מעלתו אחד מני אלף. זיע"א!].

10. דרשה זו נמסרה ע"י מרן רבנו הגדול זצ"ל ביום שני י"ג באלול התשע"ד בבית מדרשו בין מנחה לערבית. המערכת.

11. סימן לדבר: בתרע"ד רעדא הארץ, העולם רעד. ומלחמת העולם השנייה פרצה בשנת תרצ"ט, תרצ"ח העולם התחיל לרצוח אחד את השני, תרצ"ח עם הכולל...

כל ארץ ישראל כולה מקופלת. אמר רבי יוסף חיים: וכי סלקא דעתך שהדברים כפשוטם שכל ארץ ישראל מקופלת? יצחק אבינו התקפל מתחת הראש של יעקב אבינו, ורבה וכל אלפי בני אדם שנמצאים בארץ ישראל כולם התקפלו ונהיו שמה איזו עיסה אחת מתחת הראש של יעקב אבינו? לא ככה, אלא הכוונה שהקדושה שיש בארץ ישראל כולה התקפלה תחת יעקב אבינו. "הארץ אשר אתה שוכב עליה - כל הקדושה הזאת - לך אתננה ולזרעך". אז רבי יוסף חיים נתן "טעם כבינה" (מנחות דף כ"א ע"א).

איזו אורה צריכה להיות בבית בשבת?

ט. אומרים שרבי יוסף חיים היה מחמיר. הוא לא היה מחמיר, אלא הוא היה מהדר. אם תעשה מצוה, תעשה אותה בהידור, תעשה אותה בחן, תעשה אותה ביופי. אל תעשה אותה כמו אדם שיש עליו עול כבד - "אה, גמרת"י... יש כאלה חסים על כל דקה, בליל שבת אין להם זמן לקרוא "שלום עליכם". מה זה "שלום עליכם"? מה זה "אשת חיל"? חבל על הזמן, אני בסדר עם אשתי... צריך לומר לה "אשת חיל" לשבח אותה! היא צדקת, היא ענוותנית, לא צריכה שבחים... אבל רבי יוסף חיים יש לו סדר (ש"ב פרשת בראשית הלכה כ"ט), איזה יופי. אתה בא בליל שבת הביתה, תסתכל בשני הנרות ותכוון בלבך אחד כנגד זכור ואחד כנגד שמור, אחד כנגד ה"א ראשונה של שם הוי"ה שרומזת לספירה מסויימת, והשני כנגד ה"א אחרונה של שם הוי"ה, ואחר כך תעשה הקפה על השלחן בלי ההדס, אחר כך תיקח את ההדס, תברך עליו ותגיד "זכור ושמור בדבור אחד נאמר" (ר"ה דף כ"ז ע"א), ותעשה הקפה שניה. אחר כך תגיד "שלום עליכם", אחר כך תגיד "אשת חיל", אחר כך תגיד פיוט שחיבר האר"י. ויש כאלה שאומרים קטע מהזוהר ופרק משנה. אחר כך כשתיגש לקידוש זו כבר הרגשה אחרת לגמרי, לא כשאתה עושה קידוש כמי שיש לו עול. אה, קידשתי, מהר מהר מהר, אני צריך ללמוד. לא! אתה צריך לשבת עם הילדים, לספר קצת, לדבר פרשת שבוע, לשאול: כמה ציון קבלת? תחמיא להם, צריך לומר תודה רבה על האוכל, "איזה אוכל טעים היה", כדי שיהיה שמחה בבית. זה העיקר. כתוב בספרי (בהעלותך אות ע') "וביום שמחתכם ובמועדיכם" (במדבר י"ז), "וביום שמחתכם" - אלו השבתות. וככה אומרים בפיוט "כי אשמרה שבת" - "כי יום שמחות הוא ותשמחני". שבת זה יום של שמחה. וכי יש שמחה אם אתה אוכל כמו בימי החול? לא, לאכול לאט לאט. הרב שך מספר על השכן שלו, אמר: השכן שלי זכה שיש לו בנים תלמידי חכמים, אמנם הוא אדם פשוט, אבל בליל שבת ישב עם הילדים שלו, למד אתם פרשת השבוע, אמר להם משלים, אמר להם סיפורים, אמר להם פרשת השבוע, היה משהו. לכן זה הדרך של בן איש חי.

טעם במצוה

י. כשאתה מקיים את המצוה, יש מקיים את המצוה כי ככה נהגו, אבל בן איש חי נותן לך טעם במצוה, נותן לך חן כשאתה עושה את המצוה. כשאתה קורא פיוטם הקטורת אחרי התפלה, לא סתם כפי שכפאו שד, אתה רוצה למהר, לא, הוא אומר שבפיוטם הקטורת יש הרבה שבח, "ורבו ועצמו שבחיה" (ש"א פרשת כי תשא אות י"ח). בזוהר אומר (פרשת ויקהל דף ר"ח ע"ב) שמי שאומר פיוטם הקטורת, הוא מבטל מעליו הרבה גזירות והרבה דברים רעים, אם היו יודעים העולם - ככה בן איש חי מצטט - את הערך של פיוטם הקטורת, היו שמים כל מלה ומלה כתר ועטרה על ראשם. אתה קורא את הדברים, ואתה נהנה לומר פיוטם הקטורת¹². ככה בן איש חי.

קולות וצורך הבריות

יא. יש דברים שקשה לעמוד בהם, ובן איש חי יודע גם לעשות קולות, הוא מומחה גם לזה. כמה דברים היו. למשל, בהלכות טהרת המשפחה היו נוהגים בבבל לעשות שבעה ושבעה, שבעה ימים ואחר כך שבעה ימים ואחר כך טובלים, ובן איש חי (ש"ב פרשה שניה אות ז') מביא את המנהג הזה ואמר שלא כולם נהגו כזה, יש שנהגו ששה ושבעה. וזאת שנהגה שבעה ושבעה, אם יש צורך, למשל היה מוצאי שבת או היה איזו סיבה שמוכרח להקדים, במקרה כזה תעשה ששה ושבעה (אם היא מכובד מתנקה), אבל לא צריכה התרה. למה לא צריכה התרה? כי היא עושה את זה רק פעם אחת, לא עושה את זה באופן קבוע (שם הלכה ט'). וזה חידוש שמובא ביביע אומר של הרב עובדיה ע"ה (ח"ב חא"ו ס' ל') שאם אדם מבטל מנהג לגמרי צריך התרה, אבל אם אדם מבטל מנהג פעם או פעמיים מחמת איזו סיבה אינו צריך התרה, ובין הדברים הביא גם את הבן איש חי הזה. בן איש חי מתחשב גם

12. יש חכמים שחששו שאם יגידו פיוטם הקטורת פעמיים בבוקר, אדם ממחר ובולע אחד מהסממנים, אומר: "הצרי והצפורן והלבונה", ואת "החלבנה" בלע אותה, וכתוב שאם חיסר אחת מכל סממניה חייב מיתה (כריתות דף ו' ע"א). לכן יותר טוב לדלג את זה לגמרי. אבל מרן בבית יוסף (סי' קל"ג) אמר שאין בזה כלום. מה שכתוב "חיסר אחת מכל סממניה" זה כשיחיסר בפועל, כאשר יקטיר את הקטורת בזמן בית המקדש, חיסר אחד מהדברים, אבל מי שקורא ודילג מלה אחת ולא בכונה חייב מיתה? מה פתאום? הוא לא חייב מיתה. לכן קוראים, ואם אדם בלע איזה אות לא נורא, להבא תקרא יותר לאט.

פ"ד פ"ד עד שייתפדד... לא יוכל לעמוד בזה. אז בדורות האחרונים תקנו **תענית דיבור**, בן איש חי לא אמר תענית דיבור, אבל הוא לקח תמצית מכל התעניות. משלש מאות עשרים וחמש עושה לך שלש-ארבע תעניות, ואת השאר אתה פודה בכסף. לפעמים הוא עושה תענית אחת כמו של כיפור (כלומר לילה ויום), תוכל לעמוד בזה. ככה עשה תיקונים כל כך יפים. ומי אמר שהוא כיון לאמת על פי הקבלה? היה מקובל גדול בדורו שחי בארץ ישראל, שמו **רבי חיים שאול דוויק הכהן** (קראו לו הרב השד"ה. השד"ה ראשי תיבות הרב שאול דוויק הכהן), אז הוא כתב - בלי שראה את רבי יוסף חיים [פנים אל פנים], אחד בארץ ישראל ואחד בבבל - "**בחכמתו הנפלאה סידר תיקונים כמעט לכל העבירות**". באים אנשים שנכשלו בדברים חמורים מאד, שואלים: מה התיקון שלנו? תיקח לשון חכמים של רבי יוסף חיים, ותעשה מה שכתוב, אל תגרע דבר. **אם אומר לעשות פדיון תענית, ואתה לא יכול לתת לכל יום סכום גדול, תתן ח"י שקלים ליום, תתן חמשה שקלים ליום, אבל תעשה כל התיקונים**. טבילה - תעשה טבילה. תענית - תעשה תענית. אתה עומד בדבר, ואתה מרגיש אבן גזולה מעל לך.

'בן איש חי' סגולה לרפואה

יד. יש כאלה כשבאה אליהם מחשבה רעה, עושים תיקונים בצעקות "ווי, ווי, אוי ווי". כל הזמן "ווי", כל ימי חייהם "ווי". להיפך, אי אפשר ככה! **רבי יוסף חיים עשה תיקון אחר: תחשוב דברים טהורים, המחשבה שלך תהיה זכה, תהיה טהורה, תהיה קדושה, וממילא הרע ילך מאליו**. כי זה כלל ידוע - וכתב אותו גם הרמב"ם בהלכות איסורי ביאה (פכ"ב ה"א) - שאי אפשר לאדם לחשוב שתי מחשבות בבת אחת. במקום שאתה תילחם במחשבה הרעה, תחשוב מחשבה טובה. ככה דרך בן אדם. אם יש חושך, ואתה נלחם בחושך במקלות החושך לא ילך. **תדליק נר קטן, החושך הולך. נר יותר גדול, החושך הולך, עד שאתה תהיה כולך מואר. יש לך אור בחיים**. "האירה פניך על עבדך הושיעני בחסדך" (תהלים ל"א י"ז). **האירה פניך עולה 381 וכן איש חי עולה גם 381**. יש כאלה שיש להם מחלות ויסורים, הם סובלים, **תקרא בבן איש חי כל יום שני סעיפים - שלשה סעיפים ותקבל רפואה**. למה? **בן איש חי גימטריא רופא חולים**. יש בו רפואה גם לגוף וגם לנפש. יש בו מתיקות מיוחדת. בדור שלנו לא כולם יכולים לעמוד בהידורים של בן איש חי, לכן **הרב עובדיה ע"ה** אומר נעשה לפחות מה שכתוב בשלחן ערוך בדיוק, כל דור לפי דורו, "פרנס לפי דורו" (ערכין דף י"ז ע"א). זה הכח של הדור הזה, פעם הדור יכול היה לעמוד בתיקונים, בתעניות, בתיקון כרת וכדומה.

חידת החיים

טו. איך הבן איש חי היה עושה? בלילה היה ישן שלש שעות אחרי תפלת ערבית (הבבלים מתפללים ערבית מוקדם כמו ב"ית הכנסת" "אליהו הנביא" בפלג המנחה), אחר כך סופר שלש שעות על פי הקבלה, הוא הולך לישון, והוא צריך לקום לפני חצות הלילה שלא יעבור עליו רגע חצות הלילה בשינה, כי מי שישן אז הוא "טועם טעמא דמותא" על פי הקבלה. אז הוא קם לפני חצות הלילה, אומר ברכות השחר וכותב חידושים ולומד וכו' וכו', אחרי שהוא כותב הוא מתעייף, הוא לא ישן טוב, אז הוא חוזר לישון וקם לפני עמוד השחר. למה לפני עמוד השחר? בגלל שיש מצוה לחבר לילה ביום. גם זה כתוב בבן איש חי (ש"א פרשת וישלח הלכה ב'). אז **השינה שלו כולה קרעים קרעים, והיה כותב כל הזמן**. **ככה היה הבן איש חי שופע ושופע**. פעם ראיתי מסכת הוריות שהדפיסו חכמי האשכנזים, ויש בה את כל הספרים שנדפסו על מסכת הוריות כל החידושים (ביניהם ספר ענק שחיבר הרב חיד"א בגיל שבע עשרה, שמו "שער יוסף", זה ספר שיש בו מאתיים דף, על מסכת הוריות הקטנה שיש בה ארבעה עשר דפים!), וכתבו על כל חכם את התואר שלו. ויש בה גם חידושים של רבי יוסף חיים על מסכת הוריות באגדה, וכתבו עליו "**לא היה אדם שהשפיע על עדות המזרח אחרי הרב חיד"א, כמו רבי יוסף חיים**". רבי יוסף חיים

13. פעם אחת מצאו בכתב ידו (בשנים האלה אחרי פטירתו, לפני עשרים שנה בערך), חידושים באגדה באיזה קטע בגמרא, אמר קושיא, וכתב "ויש לומר...", "ויש לומר...", "ועוד יש לומר" והשאר חלק, איפה ההמשך? אין המשך. פתאום שמו לב, הפכו את המחברת ומצאו בכריכה של המחברת את המשך התירוץ! הוא כתב "ועוד יש לומר", ומרוב עייפות הפך את הספר, וכתב את ההמשך בכריכה של הדף ולא שם לב!... נשאר ככה "ועוד יש לומר", וההמשך בעוד עשרים דף, תתפוך את הספר ותמצא שמה את ההמשך של התירוץ...

כן בצורך הבריות. למשל, **גוי שבא אצל יהודי ביום חג**, ואתה צריך לכבד אותו. מה תביא לו? יין? אוי ואבוי... הוא יעשה אותו נסך, והערבים לא שותים יין. אם אתה מגיש להם יין, יקחו אותך לכלא, אתה מגיש יין נגד מוחמד? אוי ואבוי... תביא להם מים? מה הכבוד בזה? אז תביא להם קפה, אבל אין לך קפה, מותר לבשל קפה ביום טוב בשביל גוים? אסור. כתוב (שמות י"ב ט"ז) "אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם" - לכם ולא לגוים (ביצה דף כ"א ע"א). הבן איש חי (ש"א) פרשת במדבר הלכה כ"ב) נתן עצמה טובה, אמר **שיבשלו קפה בשביל כל המשפחה, כל אחד ישתה, ותהיה כוס אחת בשביל הגוי**. לא כולם מסכימים בדרך הזאת, אבל כנראה לא היתה ברירה אחרת. בא גוי, ומיצים לא היו (היום אפשר להביא מיצים, אפשר להביא קוקה קולה "טעם החיים"...), אז מה אפשר להביא? לכן תביא לו קפה, אבל אל תבשל במיוחד בשבילו, אלא תבשל לכולם ותביא לו כוס אחת.

רימונים בשבת לאורחים

יב. למשל גם כן אדם שמביא לאורחים שלו בשבת רימונים, ורימונים צריך לברור, כי ברימונים מעורב פסולת. איך מותר לברור? אז לברור אוכל מתוך פסולת מותר, ובתנאי שיהיה לאלתר. מה זה לאלתר? לאכול את זה מיד. אבל אני לא יודע אם האורחים שלי אוהבים רימונים, יש רימונים חמוצים, אדם אוכל אחד-שנים ואומר: לא, אני לא רוצה. אז מה תעשה להם? תתחיל לגשת לכל אורח ולשאול אותו: אדוני, אתה אוהב רימונים? כן, אני אוהב רימונים. כמה גרגרים אתה אוכל? הרימונים שלי לא כל כך מתוק, הוא חמצמצץ כזה. יאמר לך: אני אוכל ששה גרגרים. ואתה אדוני? יאמר לך: אני אוכל עשר. ואתה? יאמר לך: אוכל שלוש. סך הכל, ששה גרגרים, שלשה גרגרים ועשרה גרגרים - תשעה עשר גרגרים. תביא להם צלחת ויש בה תשעה עשר גרגרי רימונים... "אוי לאותה בושא אוי לאותה כלימה" (ב"ב דף ע"ה ע"א)... יאמרו: איזה קמצץ? אתה מה אתה מביא לנו?!! לא יתכן כדבר הזה. המלה **קמצץ** במספר קטן עולה תשע עשרה בדיוק... תשעה עשר גרגרים של רימון. מה אתה מביא לנו?!! אז בן איש חי (ש"ב) פרשת בשלח הלכה ג') אומר: **אין דבר, מפני כבוד האורחים אפשר להביא להם בשפע, יאכלו מה שיאכלו, שישאר לסעודה שלישית**. יש חולקים על זה, אבל מצאו כמה פוסקים שדעתם ככה, זה נקרא צורך אכילה, כי אי אפשר להביא צורך אכילה משהו קטן. בן איש חי "יודע צדיק נפש בהמתו" (משלי י"ב י').

"בחכמתו הנפלאה סידר תיקונים כמעט לכל העבירות"

יג. אבל זה נכון שבן איש חי מהדר כמו כל הדעות, כי הוא רוצה לעשות כל דבר בתכלית ההידור. בזמנו הדור היה בנוי לזה. אדם שנכשל בעבירה, מספר היום?! כמה מכשולות יש לנו בעוונות, יש הרבה מכשולים, וכל אחד שם בלבו, עושה תשובה אומר בוידוי ונגמר. אבל אצל בן איש חי היו שופכים את לבבם לפניו, הולכים אליו ואומרים לו: נכשלתי בזה ובזה, מה התיקון שלי? ובן איש חי פותח ספרי האר"י, רואה מה התיקון. ובספרי האר"י יש תיקונים קשים מאד, על עבירה מסוימת שמונים וארבע תעניות, על עבירה מסוימת מאתיים שלושים ושלש תעניות, על עבירה מסוימת שלש מאות עשרים וחמש תעניות. מי יכול לעמוד בזה?! ואם אדם נכשל בעבירה כמה פעמים, תכפיל לו כמה פעמים פ"ד

לומדים לתקוע נכון!
רוצים ללמוד לתקוע בשופר בצורה מקצועית ונכונה?

מתארגנת קבוצה ללימוד תקיעת שופר - קבוצתי או פרטי, מתאים גם למי שכבר ידע ורוצה לשפר, או למי "שנתקע" באמצע, כיוון אישי ושיפור טכניקה, מתאים לקבוצות של ח"ת וביה"ס.

לפרטים והרשמה הרב שחר ישי חי' 052-7-178-158

אסי הנחה ל-5 הנרשמים הראשונים

מוקדי מכירת ספרי מכון אורח צדיקים ברחבי הארץ:

מוקד מרכזי מושב ברכיה מוסדות "חכמת רחמים" 08-6727523 / 9105* שלוחה 6

חברות	עוסקים	קריית נת	באר שבע	על אביב
• הרב יואל חדר • הסמינה הספרדית רח • ת"פ 02-537-2265 • 052-742-9515	• הרב חנה כהן • נכבת שאול רח' קרית • 054-844-9460 • 0140-410-4217	חשבה טהורה 050-412-2763	רחוב חשבה שבט 79, שכונת בלית 050-3020644	ביתאום עם המוקד בברכיה
		אשקלון	פי גרין	בבירה
		תורת חוריה 08-4750841	ישיבת "כסא רחמים" רח' עזריאל 26	רחוב זלמן שניר 053-2527692
				אחיה
				רחוב הירשום 054-8063263

דור דור ומנהיגי

יז. למשל "היתר עיסקא" לפני ארבע מאות שנה לא היה ידוע. כתוב בגמרא שאם אתה נותן עיסקא לחברך, שני שלישים בהפסד וחצי בשכר כדי שאתה תקבל גם כן. מי שהשקיע בעיסקא והוא לא עובד, אז הוא צריך להפסיד יותר ממי שעובד. או שיקח שליש בשכר וחצי בהפסד, או שיקח חצי בשכר ושני שלישים בהפסד, ולא כולם מוכנים לזה, לא רוצים להפסיד. אומרים: אני השקעתי והוא טיפיש, הוא בזבז את הכסף. מה עושים לו? באו חכמים דור אחד אחרי הרמ"א ותיקנו משהו. אמרו: אתה אומר שהפסדת? אני לא מאמין לך עד שתביא לי שני עדים נאמנים, והם הרב פלוני והרב אלמוני. - אבל הם לא מכירים אותי? לא מעניין אותי, אתה צריך להביא לי עדים כאלה. אם תביא את העדים האלה שהפסדת - בסדר, אני מוכן לשאת בהפסד, ואם לא, בוא נעשה הסכם, תן לי עשרה אחוז ריוח, ואתה תקח אפילו מאה אחוז לברכה בשבילך. אז תיקנו "היתר עיסקא" שלא היה בגמרא, אבל הדור היה צריך אותו. פרוזבול אותו דבר, פעם היו יודעים הלוואה בשמיטה משמטת, אני לא משלם, אבל לא יכולים לעמוד בזה. ראה הלל הזקן שהעולם הפסיקו להלוות אחד לשני לפני השמיטה, היו אומרים אחד לשני: אני אלווה לך כסף, מחר תגיד לי שמיטה שמיטה ותלך בלי לשלם? אני לא מלווה לך מעיקרא. אז הלל עשה **תקנה של פרוזבול** שהיא מתבססת על פסוקי התורה, כשהיה בית דין [ומסרו את החוב לבית דין] הם היו יכולים לתבוע את החוב, אבל אתה תשמט ידך, וכן על זו הדרך יש תקנות. אז **דורו של רבי יוסף חיים היו מוכנים לקבל את כל החומרות עם כל ההידורים בטוב טעם, הדור שלנו אינו יכול. נתן להם הקב"ה פרנס לפי דורו, את הרב עובדיה שאמר להם "כח היתרא", תשמרו על מה שצריכים לשמור, וככה החזיר אלפים ורבבות.** כמו שבזמן רבי יוסף חיים כל הלכה שהיה אומר, הייתה נשמעת מחוץ לבבל, היו מעבירים אותה למחרת בטלגרף. הלכות שנשמעו אתמול בשבת מפרסמים אותם בעיתונים בהודו "הלכות ששמענו מהרב". איך שמעת? אין טלפון? אלא בטלגרף היו מעבירים את ההלכות. ככה זכו בני ישראל לגאונות עולם וצדיקים שהחזיקו אותם, העמידו אותם על התורה ועל העבודה, שנזכה במהרה בימינו לגאולה שלמה אמן ואמן.

השפיע על כל עדות המזרח אחרי הרב חיד"א, יש מאה שנה ביניהם, הרב חיד"א נפטר בשנת תקס"ו, רבי יוסף חיים נפטר בשנת תרס"ט, והוא כל הזמן כתב. אם אתה רוצה חידושי אגדה - יש לך, אם אתה רוצה חידושי חסידות - אתה נמצא עם הילדים, תגיד להם ביום שבת איזו חידה. ככה היה עושה רבי יוסף חיים. בירכו "המוציא לחם מן הארץ", אמר להם: אגיד לכם איזו חידה, תחשבו עליה, לפני ברכת המזון מי שיידע לפתור את החידה, יקבל משהו. חידה בהלכה, חידה בתורה. כמו: איזה פסוק יש בו שש מלים, ובכל מלה יש בה את האות פ"ה? תמצאו. אומרים לו: לא מצאנו. אומר להם: זה בפרשת פינחס, תחפשו. אה, "לשפופם משפחת השופמי לחופם משפחת החופמי" (במדבר כ"ו, ט"ל). בסדר. איזה פסוק יש בו שמונה מלים וכל מלה מסתיימת במ"ם? "עזים מאתים ותישים עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים" (בראשית ל"ב, ט"ו). לפעמים חידה של חשבון וצריכים לחשוב. ומי שגילה את הפיתרון, מקבל ברכה מהבן איש חי, מקבל ממתק, מקבל משהו. **נתן להם מתיקות בחיים.**

"שכינה מדברת מתוך גרונו"

טז. אז רבי יוסף חיים כמו שאמרנו נפטר ב-י"ג באלול תרס"ט, אחר כך היה **הבן שלו רבי יעקב**. רבי יעקב חי אחריו שנים עשרה שנה¹⁴, הוא היה דורש ברבים, פעם צעקו לו: הרב, לא שומעים אותך. אמר: מה לעשות? זה הקול שלי. אמרו לו: אבל אבא שלך היה דורש לעשרת אלפים איש ביום שבת, לא רקמקול ולא בטיף, היה רמקול בזמנו? וזה בכלל היה בשבת, והוא היה דורש לששת אלפים איש למטה וארבעת אלפים נשים למעלה, וכולם מקשיבים. אמר להם: **אבא היה אדם מיוחד, שכינה מדברת מתוך גרונו.** ורבי יעקב בנו של רבי יוסף חיים נפטר ב-י"ב בתשרי תרפ"א, ביום השלושים של רבי יעקב, **הלכו לעשות אזכרת השלשים, ושמה עשו גם פדיון לרב עובדיה זכרוננו לברכה, "זורח השמש ובא השמש"** (קהלת א', ה'). הרב עובדיה ראה את הדור שלנו חלש, כמה פעמים דברים שבדורות שעברו היו אסורים בהחלט, אבל הדור שלנו אין מה לעשות.

14. היה חום גדול בבגדאד, וסיפר לי משהו ששמע מאביו שהיה משהו שהיה לוקח כל הזמן מניפה ומניף על הרב. הרב היה דורש ארבע שעות רצופות, ואין לא מאוורר ולא מזגן ולא שום דבר, יש רק מניפה, וכולם יושבים למרות החום ושומעים כל מלה. אפילו ילדים באים מסביבו ומסתכלים עליו. ואיך רבי יוסף חיים יכול לדרוש ארבע שעות? אחד מניף לו כל הזמן. **בירך אותו רבי יוסף חיים באריכות ימים, והאדם הזה חי למעלה ממאה שנה! ככה היה.**

הודעה משמחת
בשעה טובה ומוצלחת יצא לאור

ספר הסליחות המדוייק והמבואר סליחות בית נאמן

ובי יבואו כל חידושי וביאורי ונוסחאות מרן
רבנו הגדול רבי מאיר מאזוז זצ"ל בסליחות
ממה שכתב במשך ימי חייו מנעוריו ועד זקנה ושיבה,
והכל מדוייק ומזוקק כפי דעתו הנקיח

להזמנות און לייין

03-6714821
WWW.YKR.ORG.IL

ניתן להשיג

050-4158565

למען הספר

אעשה לפאבים האלה? אמר לו: תשמע, מי יודע, אולי הפאבים האלה באו כי יש להם בעיה בפלגיות? בוא נעשה להם בדיקת פלגיות. הוא מחזק, אמר לו: הלקתי מרופא לרופא, הלקתי להדסה, הלקתי לעין כרם, הלקתי לעין זית... הלקתי פה, הלקתי שם, בדיקו אותי פרופסורים ממחים, לא מצאו כלום. אמר לו: תשמע, תעשה את הבדיקה הזאת, לא תפסיד כלום. עשה אותה, ואכן נמצא שיש לו בעיה בפלגיות, אמר לו: הפלגיות שלו סתומות שלושים וחמש אחוז (ככה אני זוכר, מי שיש לו עליון 'קצרה' קצרה ש'קרא שמה), יש להם טפול, טפל בזה, הפלגיות נרגעו, הפאב נרגע, ונהיה אדם חדש, בזכות התפלגה של ראש השנה! הספור הזה כתוב שמה.

ויש ספור שנתחננו עדים לו (כלומר, אני מכיר את האנשים). היה לנו בחור שהיה בא לבית אסתר [בית הכנסת 'אסתר המלכה' על שם רבינו של מרן רבנו זצ"ל] בשבתות, אחר כך לאט לאט התקדם, הגיע ל[בית הכנסת] אליהו הנביא. וזה בחור הזה שלש עשרה שנה אין לו ילדים! והוא יש לו קול נעים, יודע להתפלל יפה. בראש השנה אחד קנה את ההפטרות של יום ראשון, והוא קרא אותה, יש לו קול נעים, הוא מתנגן. אתם יודעים מה זה מתנגן? לא מנגן, מתנגן, הנשמה מתנגנת... **אומר רבי ישראל סלנטר: "האדם דומה לכנוה, כשאין בפניו פנים הוא מנגן"**. מנין לנו הדבר הזה? "נכון לבי אלקים נכון לבי - אשירה ואזמרה" (תהלים נ"א, ח). הלב שלי מוכן, כלומר הכוונה שלי הוא בסדר, לכן אני שר ומזמר לבד. אדם לא יודע מה זו תפלה, אם אדם יודע מה זו תפלה, כשהוא מתפלל, במקום להסתכל כל רגע, ה' מאחר... להפך, ישמה, עוד דקה אצל המלך! עוד דקה! עוד להשתתף כשאמרת בוכה בתפלה, אם אדם זוכה לדבר הזה. אתה מרגיש תענוג בתפלה. **"ואתפלל לפניו ובתפלה אתענג"** ככה אומר רבי יהודה הלוי (בשירי "עיריני רעיוני"). אז הוא עלה מפיסר ביום הראשון של ראש השנה וקרא על חנה: **"ותדור נדר ותאמר ה' צבאות, אם ראה תראה בעיני אמתך, וזכרתי ולא תשכח את אמתך, ונתת לאמתך נדע אנשים, ונתתיו לה' כל ימי חייו, ונזרה לא יעלה על ראשו... ותען חנה ותאמר, לא אדוני, אשה קשת רוח אנכי, ונין ושכר לא שתיתי, ואשפך את נפשי לפני ה'"** (שמואל א' א' פסוק י"א ופסוק ט"ו)... **הוא קורא למטה, ואשתו היתה למעלה בעזרת נשים ובכיתה, והוא גם בכה, כל בית הכנסת בכה. כלם בכה.** כי המלים מפצצות, מלים של נביאים, מלים של פסטים - רבי יהודה הלוי נאחרים - זה לא סתם מלים. כל מלה זו פצצה! ואכן ככה הוא התפלל, **באותה שנה נפקדה אשתו וילדה בת**, וזאת הבת היחידה שיש לו. כשהיא היתה בת מצוה, אמר לי: אני עושה שמחה לבת, תבוא תגיד כמה מלים על כך של תפלה. (בית נאמן גליון 476 אותיות ח', ט, י ו"א).

"הוא קורא למטה, ואשתו היתה למעלה בעזרת נשים ובכיתה, והוא גם בכה"

היה יהודי אחד אברהם, ופתאום נהיו לו כאבים נוראים בגב, כאבים איומים. מה עושים למי שיש לו כאבים בגב? הולכים לרופא. ומה עושה הרופא? 'זריקת וולטרין', 'וולטרין' זה נגד כאבים, הזריקה הזאת לא טובה. לפעמים עושים אותה במנוון גבוה. אבל הוא אם עושים לו אותה, אחר כך עוד הפעם חוזר הפאב, אז לא היתה לו ברירה אלא לתת לו וולטרין כל הזמן. כל יומים שלושה - וולטרין. ויש זריקות, ויש טפול, מסבין הבן אדם הזה, הולך ונחלש. יש לו כאבי תפסת. הוא לומד עם הילדים שלו עשר דקות, אחר כך: **אוי, אי, יש לו כאבים, הוא לא יכול, הולך לישון. כל הזמן שוכב במטה. החיים בבית לא מסתדרים, הוא לא יכול ללמד, לא יכול לעבד.** החיים לא מסתדרים, והוא כל הזמן פואב לו ופואב לו ופואב לו. ככה במשך שנים וחצי הוא סובל כאבי תפסת. הולך לרב, מה יעשה לו הרב? הרב אמר לו: תשמע, אני לא רופא, אבל עוד מעט ראש השנה, ובראש השנה האדם נולד מחדש, "היום הרת עולם", הרת לשון הריון. כמו שיש את העולם הגדול, ככה גם העולם הקטן. כל אדם נולד בראש השנה מחדש. תתפלל טוב בראש השנה, תזהר מדבורים אסורים, תזהר מכל דבר שיש בו דגוד אסור. אל תבזבז זמן, תקרא תהלים, תתפלל, תעשה מעשים טובים, מעשי חסד וכדומה. תזהר מכל דבר שיש בו אסור.

אז אמר לו הרב: **תתפלל טוב בראש השנה ותברא מחדש.** אמר לו: מה יהיה כשאברא מחדש? יהיה לי גב חדש? זה חדש נפלא, דרך אגב, יצמח לי גב... אמר לו: תתפלל, הוא יודע מה לעשות. ואמר לו: תוסיף בתפלה כמה מלים, תוסיף כמה טעמים שיהיה להם למוד זכות. תאמר: רבנו של עולם, אני לא יכול לפרנס את משפחתי, אני לא יכול ללמד עם הבן שלי יותר מעשר דקות, אני כל הזמן זורק במטה. כל הזמן עם כאבים. כל הזמן צועק מן הכאבים. איך אמר פעם בן גבירול באחד השירים שלו: "הו לה, אני נשלה" - אני משלה אליה, איך לא אגלה לה? תגיד טענות, הטענות האלה למעלה מלמדים עליך זכות, אתה לא צריך להביא אתה אדמו"ר, אלא אתה בעצמך. האברך עשה ככה, והתפלל בראש השנה מכל הלב. אחרי ראש השנה הולך רגיל לקפת חולים, הולך לרופא ואמר לו: תשמע, תרשם לי זריקות וולטרין לשלושה חודשים. אמר לו: מה קרה לך? זה מסכן, אי אפשר לקחת וולטרין כל הזמן. אתם יודעים כמה עולה 'וולטרין' בגימטריקה? אש! אש בעצמות. מה אתה עושה? אמר לו: אני כל הזמן חי ככה. זה היה רופא חדש, רופא צעיר שלא היה לפני כן. אמר לו: לא עושים ככה. אמר לו: ומה אני

ידע תדע

את כל העולם, כתוב שמה שהצד"י לאחור, מה עושים עכשו? אמר לו: יש לי תרופה אחת, הנהר מדבר על העולמות העליונים, אבל בעולמות התחתונים הצד"י ישרה. מה לעשות? בא חכם אחד אשכנזי, שמו רבי אריה ליב פרידמאן - הוא צעיר מהחזון איש, ומכאן רואים את הענוה של החזון איש - שבע פעמים התפלת עם החזון איש להצדיק את הצד"י של הספרדים. יש לו ספר שמו "צדקת הצדיק". (יש לי הספר הזה). שבעה מכתבים, והחזון איש עונה לו בסבלנות. בסוף אמר לו: יש לנו ספר תורה שכתב אותו רבנו נסים - הר"ן שיש לו פרושים על כל התלמוד, והוא נכתב בשנת צ"ו, וכל הצד"י שלו הפוכה. צד"י הפוכה כשרה. והחזון איש עוד לא השתכנע לגמרי, עד שהביאו לו תשובת החתם סופר (י"ד סי' רס"ו) שכתב ספר תורה לרבו. ורבו אמר לו: תביא לי סופר, ותעשה כל הצד"י הפוכה כדעת האר"י ז"ל. עמד ממקומו החזון איש ואמר: גמורני, אני חוזר ב', אני לא יכול לפסל ספרי הספרדים. הוא ממשיך לכתב בצד"י ישרה, כי ככה מסתם קאשנזים, אבל הוא כבר לא פוסל את של הספרדים. (וע"ע בשו"ת בית נאמן ח"א חא"ח סי' ד'-ה'). (בית נאמן גליון 473 אות ח').

רבנו נסים [הר"ן] הוא גדול חכמי ישראל בתקופה שאחרי הרשב"א, נפטר בשנת קל"ה [לפני קטש מאות וחמששים שנה]. והוא כתב ספר תורה בשנת חמשת אלפים צ"ו, (הוא היה בן שלושים-ארבעים, משהו כזה), והספר תורה הזה שמור עד היום (ברמת גן בבר אילן פרידמני). **שמה רואים שהצד"י הפוכה** (הפנים שלה "ברגז" אחד עם השני, אחד ימין ואחד שמאל. הי"ד המנית יו"ד הפוכה, והאשכנזים עושים יו"ד ישרה). **החזון איש זצ"ל** אמר שמי שעושה יו"ד הפוכה זה פסול, ועוד אמר שהספרדים שעושים יו"ד הפוכה בשבט אותם שבתאי צבי, איך אמר דבר כזה? היתה שמועה כזאת מתהלכת בויילנא בשם הגר"א, ואם הגר"א אמר, מישוהו יחלק עלינו? אמרו לו: **הנה בהקדמתו הנהר (דף ב' סע"ב) כתוב שהאות צד"י הפנים שלה "מהדר לאחורא" - חוזר אחורנית.** אמר: גם את זה זיפו השבתאים, השבתאים הקניסו את זה בזהר. בא אביו של רפאל הלפרין שהיה לו ספריה נפלאה בזקרון מאיר (איפה שנמצא הרב ואונר, ובספריה הזאת היה זהר דפוס ראשון [קרימונה שי"ח], מאה שנה לפני שקם שבתאי צבי, וכתוב שמה: "מהדר לאחורא". הולך עם הנהר לחזון איש, אמר לו: הנה בזהר שנדפס מאה שנה לפני שקם אותו רשע שהוא שגג

אלול - הזמן להתעורר

התעוררות

כאשר אדם מרגיש כל השנה ובפרט בחודש אלול - התעוררות למצוה כל שהיא, ללימוד תורה, ליראת שמים, לא ידחה אותה, מיד יקום ויתחזק. כתוב בספרים הקדושים בשם האר"י ז"ל (הובא בכה"ח סימן תקפ"ב סעיף ס'), שאם אדם עומד בתפילות ראש השנה, ופתאום מרגיש שנופלת עליו בכיה רבה, סימן הדבר שבאותה עת דנים אותו למעלה. אדם לא מרגיש סתם דברים, יש מנהל לעולם, אם הרגיש אדם צורך להתחזק, ללמוד יותר תורה, אל ידחה למחר, לשבוע הבא, לא! מיד יקום ויעשה מעשה. אם ידחה וידחה לעולם לא יתקדם.

חקלאי בשבת

מסופר על האדמו"ר הרב שר שלום מבעלז"ע, שבאחד הימים כאשר היה באמצע קבלת קהל, נכנס אליו יהודי חקלאי, וסיפר לו על השדות שלו. תוך כדי הדברים סיפר לו על הצרות שלו, על הילדים שלא עוזרים לו, על השותף הגוי שמקשה עליו, ועוד כהנה וכהנה. הרב שהבין מתוך הדברים שהשדות שלו פעילים גם בשבת, אמר לו: "למה אתה עובד בשבת שבת היא מקור הברכה!". השיב החקלאי: "אני לא עובד בשבת, אני רק מסתובב עם הפועלים הגויים ואומר להם מה לעשות". הרב הסביר לחקלאי שזה אסור, אמירה לגוי אינה מותרת, ישב ודיבר על לבו עד שהסכים.

אמר החקלאי לרב: "אני מסכים להתחיל לשמור שבת בשלימות, אבל אתחיל רק בעוד שתי שבתות, עכשיו אנחנו באמצע הקצירה, אני לא יכול להפסיק, אני עלול להפסיד המון כסף על שמירת השבת הזאת".

כטוב לב הפריץ ביין

שמע הרב את טענתו וסיפר לו סיפור. ברוסיה הפריצים היו מחזיקים יהודי שהוא אחראי על האחוזה שלהם. לפריץ אחד היה יהודי בשם 'מושקה' שהיה מכניס לו הרבה כסף, הפריץ היה יושב בבית מידי חודש וסופר את המזומנים... יום אחד עשה הפריץ מסיבה, וכמובן הזמין למסיבה את כל חבריו הפריצים.

תוך כדי המסיבה, כטוב לב הפריץ ביין, אמר לחבריו: "דעו לכם שאין כמו מושקה שלי, הוא יותר טוב מכולם". חבריו רגזו, נעסו עליו, אחד מהם רצה להכעיס גם אותו ואמר לו: "מה אתה מתלהב ממנו, הוא בכלל לא אוהב אותך, הוא אוהב את הכסף שלך! אתה רוצה הוכחה? תאמר לו שיהיה נוצרי כמוך ונראה אם יסכים".

"אין בעיה", השיב הפריץ, "אבקש ממנו ואראה מה ישיב", למחרת בבוקר, כאשר הגיע מושקה לבית הפריץ, קרא לו הפריץ ושאל אותו: "אתה אוהב אותי?". "ודאי!", השיב מושקה היהודי. אמר הפריץ: "אם אתה אוהב אותי, אני מבקש שתהיה נוצרי כמוני!".

"איך???" תמה מושקה. "אני יהודי! אני לא גוי!". השיב לו הפריץ: "אבל אני נותן לך בית, אוכל, משכורת, מה כבר ביקשתי?". שמע מושקה את דבריו והפתיר: "אני רגיל בכל דבר להתייעץ עם אשתי, אשאל אותה ומה שתאמר אעשה". הלך מושקה לביתו, סיפר לאשתו את דברי הפריץ, ובאופן מפתיע אמרה לו: "הוא צודק, הוא נותן לנו בית, פרנסה, אנחנו צריכים להכיר לו טובה, תאמר לו שאתה מסכים".

יהודי או גוי?

חזר מושקה לפריץ ואמר לו: "אשתי הסכימה, אני מוכן להתנצר". לקח הפריץ את מושקה לכנסייה, הכומר ערך לו את הטקס, היה עליו מים טמאים, ומושקה הפך להיות נוצרי. באותו לילה, כאשר ניסה הפריץ להרדם לא הצליח, נזכר שסבא שלו אמר לו: "אם אתה רוצה הצלחה בעסקים, אם אתה רוצה להתעשר, אל תרע לשום יהודי, תעזור לכל יהודי שתראה, הם מביאים ברכה". והנה עכשיו החליף פרה בחמור, החליף את היהודי בנוצרי. חשב וחשב, עד שהחליט שמיד כאשר מושקה יבוא בבוקר, הוא יבקש ממנו לחזור להיות יהודי. הבוקר אור, מושקה נכנס כהרגלו לבית הפריץ, ומיד קרא לו הפריץ ואמר לו: "בבקשה תחזור

להיות יהודי! רק רציתי לראות אם אתה אוהב אותי, אני לא רוצה שבאמת תהיה נוצרי!". שמע היהודי את דברי הפריץ והשיב בכתחילה: "אני לא עושה שום דבר בלי לשאול את אשתי, אשאל אותה ומה שתאמר אעשה".

להיות אמיתי

בערב חזר מושקה לביתו, סיפר לאשתו את דברי הפריץ ושאל אותה מה לעשות. שמעה אשתו והשיבה: "הפריץ צודק! סבא וסבתא שלי היו יהודים, סבא וסבתא שלך היו יהודים, למה שנהיה נוצרים?! אנחנו צריכים להיות יהודים בדיוק כמותם! לך תגיד לו שאתה רוצה לחזור להיות יהודי". החל מושקה ללכת לכיוון בית הפריץ, ולפתע שמע את אשתו קוראת לו בחזרה. מיד עלו מחשבות במוחו, אולי היא התחרטה? אולי היא רוצה שישאר נוצרי? אמרה לו אשתו: "חשבת על זה, הרי עכשיו אנחנו בחודש ניסן, אם תחזור להיות יהודי נצטרך לעשות נקיונות לפסח, שבוע שלם לאכול מצות ותפוחי אדמה, נצטרך לאכול בליל הסדר ארבעה כזיתות וארבע כוסות יין, לאכול כריין... זה קשה מאד! תחזור לפריץ, ותאמר לו שאתה רוצה לחזור להיות יהודי אבל רק לאחר חג הפסח".

שמע בעלה את הטענה ואמר לאשתו: "מה? רק בעוד חודש נהיה יהודים?! למה? אם זה נכון להיות יהודים, נהיה כבר מעכשיו! לא נצליח לברוח מזה!".

סיים רבי שר שלום מבעלז"א את המשל ואמר לחקלאי: "אתה מזכיר לי את אותה אשה פתיה. אם אתה יודע מהי מעלת השבת, כמה חמור איסור חילול שבת, למה אתה מחכה? למה אתה ממתין? לקראת שבת לכו ונלכה כי היא מקור הברכה!". כשאדם מתחזק, מתעורר, מקבל על עצמו התחזקות כל שהיא, אסור לו להמתין, מיד יתחיל להתעלות.

בית נאמן

פדיון נפש
להרוץ
את
גזר הדין!

"ידוע בספרי הקבלה כי אחד התיקונים הגדולים ביותר
לכטל מהאדם את הנזדות ולפתוח את מזלו לברדיאות,
פרנסה והצלחה זה פדיון נפש..."

בע"ה מידי יום עורכים פדיון נפש המסוגל לישועות
על פי הסדר שתיקן מרן החיד"א ע"י רבני הישיבה

פדיון נפש כלי 52 כמנין ב"ן נשם
פדיון נפש פרטי 160 כמנין צ"ח נשם

למסירת שמות ותרומות חייגו עכשיו:

9105* שלחו הודעה | בעמדת | נדרים פלוס
08-6727523

מענה אנושי 24 שעות, רב קווי

בית נאמן

"חכמת רחמים" תכריע בעבורך את הכף הבטחון שלך לזכות בשנה מושלמת ב"הצלחה"

בעשודת ימי השזבה,
עשודת הדברים שישודדו לך את השנה:

01	תקון כרת בערב ראש השנה	02	הקדשת ימי הלימוד במוסדות בעשודת ימי תשובה להצלחתכם	03	הוצאת עין הרע	04	מנין כהנים מיוחסים בגזירת בית דין	05	תפילה ב"אהל הצדיקים"
06	תפילה של השליחים הקדושים בקבר של הסבא קדישא זצוק"כ	07	סגולת הבן איש חי זצ"ל עם האבנים בכבים	08	פדיון נפש	09	תיקון כרת בערב יום הכיפורים	10	תפילת הכהנים המיוחסים רבי ברכאל ורבי חננאל ורבי רחמים בשעות המעילה!!!

אפשר מכספי
מעשרות

וכל זה בסך 250 ₪ * 4 גימט' נר (מצווה)

בעמדת
נדרים פלוס

שכחו הודעה
08-6727523

*9105

התקשרו
כעת:

השמות יזכרו בל"נ פרטי פרטים עכ
כל בקשותיהם. (בתפילות העשרה ברכה מכניות)
ניתן להעביר עד 5 שעות

מענה אנושי 24 שעות, רב קווי